

DE Nieuwswaanc

WEEKBLAD VOOR DE
TROEPEN OP SUMATRA

No. 11

Uitgave:

Dienst voor Leger-
contacten Medan

Redactie
Administratie

Troepencommando
Serdangweg
Telefoon: Mili 24.

NEDERLANDSE TROEPEN BEVEILIGEN KOOPVAARDIJSCHEPEN

KNIL-detachementen in de Zuid-Chinese zee

„Ruim een maand op zee, langs Malakka, de Philippijnen en China en nu twee dagen verlof die ik overigens hard nodig heb om mijn paperassen en bullen voor mekaar te brengen en dan... weer aan boord”, vertelt sergeant A. C. Weerheym ons, als wij hem opzoeken aan boord van de Heutz van de Koninklijke Pakketvaart maatschappij, een schuit welke voor een tweetal dagen in Belawan-Deli ligt. „Ik heb hier het commando over een klein detachement KNIL-militairen en we varen met deze boot mee op China ter beveiliging van schip, pasagiers en lading tegen eventuele zeeschuimers. Voor in het laatste gedeelte van onze tocht, in de Zuid-Chinese zee, is dit gevaar helaas niet denkbeeldig en daar staan wij dan ook altijd met dubbelposten. Verder valt de reis altijd wel mee...

HET beveiligen van de KPM-schepen is geen voorzorgsmaatregel welke voor het eerst nu na de politionele acties is ingesteld. Reeds in de twintiger jaren voeren KNIL-militairen op de schepen der China-lijn. Ook in die dagen was er reeds sprake van piraten en overvallen in volle zee. Toen de Java-China-Japanlijn in begin 1947 weer de diensten op China hervatte, werd door de maatschappij aan de territoriaal tevens troepencommandant Noord-Sumatra, generaal-majoor P. Scholten, wederom om beveiliging verzocht, die onmiddellijk welwillend werd verleend. Aanvankelijk werd slechts met één schip de dienst op China onderhouden, doch thans vaart ook de nieuwe KPM-er, de van Riemsdijk op deze lijn. Ook op deze schuit is een beveiligingssectie, bestaande uit KNIL-mannen. Deze sectie staat onder commando van sergeant J. de Lange. Zowel de kapitein van de v. Heutz, K. A. Vlieg, als de gezagvoerder van de van Riemsdijk, kapitein G. Prass, zijn vol lof over de manschappen die zij als bewakers aan boord hebben. De Chinese autoriteiten hadden aanvankelijk andere gedachten hierover. Zij maakten tenminste bezwaren tegen het feit dat de schepen met militairen aan boord in een Chinese haven voor anker gingen of aan de kade kwamen. Toen deze bezwaren al te groot werden, besloot men voorlopig van verdere beveiliging af te zien. Er was de laatste tijd toch niets gebeurd.....

Piraten

Helaas moest er eerst iets gebeuren voor en aler men ging inzien dat de beveiliging van deze schepen niet voor niets was. Op de eerste trip welke de van Heutz weer naar China maakte zonder beveiliging, vond in de Honghaibai een weloverwogen overval plaats. Men heeft hierover uitvoerig in de dagbladen kunnen lezen. De scheeps officieren werden onder bedreiging met vuurwapens gedwongen een bepaalde koers te varen en wel naar een punt waar de prauwen der zeeschuimers reeds voor anker lagen te wachten. Andere piraten loozochten de hutten en de koffers van de passagiers. Zowel van de bemanning als van de passagiers werden vrijwel alle sieraden, horloge's, ringen en lijfgoederen geroofd. Zes

passagiers, de kapitein en de eerste stuurman werden als gijzelaars medegenomen. Vlak onder de kust in een roeiboortje aangekomen, konden de beide zeelieden naar hun schip terugkeren maar de overige gijzelaars bleven gevangen en werden eerst geruime tijd later tegen een flinke losprijs vrijgelaten.

Wederom beveiliging

Onmiddellijk na aankomst in Belawan-Deli kwam er dus weer een beveiligingsdetachement aan boord en sindsdien is het rustig gebleven. De mannen vinden het leven aan boord van een schip wel plezierig, alhoewel het varen natuurlijk na een paar reizen veel van zijn bekoring verliest. Het grootste evenement dat de mannen op hun „eigen gebied” medemaakten, was het stukschieten van een mijn welke het vaarwater voor de haven van Penang versperde en dus een gevaar opleverde voor de scheepvaart. „Deze reis krijgen we in Port Swettenham (Malakka) ruim zeven duizend zogenaamde „banishies” (bannelingen) aan boord die door de federale regering van Malakka om de een of andere reden het land worden uitge-

Een hardloper

Het Nederlandse vrachtschip Tji-pondok heeft in het begin van deze maand een record gevestigd, zo meldt de „Malay Tribune”. Het schip volbracht de overtocht Freemantle — Singapore in vijf dagen en 21 uur. Waarom dit koopvaardij-schip zo'n haast maakte? Wel, omdat het een partij uien en sinaasappelen vervoerde en de maatschappij op zich had genomen deze in goede toestand te Singapore af te leveren.

zet. Wij hebben er dan voor te zorgen dat deze lieden in China worden afgezet en onderweg moeten wij hen dus, zo goed als het mogelijk is, bewaken”, aldus vertelt ons de tweede stuurman, de heer P.A.J. van den Bergh. „Ook hiervoor zorgt dan het bewakingsdetachement”.

Voorts zijn de mannen een onmisbare hulp geworden bij het doorzoeken van de bagage der passagiers. De stuurman vertelde ons dat dit onderzoek vooral het meesmokkelen van vuurwapens betreft. „Vergeet u niet, dat wij gemiddeld op deze reizen ongeveer tweeduizend passagiers vervoeren..... Het gevaar van een tweede overval is dus altijd aanwezig.”

Op wacht of kaarten

Bij de afsluiting van de eerste klasse naar de middendeks-verblijven der passagiers treffen wij de Javaanse soldaat tkl. Djoewair aan. Op onze vraag, hoe hij zijn tijd doorbrengt als hij niet op wacht staat, komt zijn antwoord even kort als laconiek:..... met kaarten. Dan wandelen we nog even verder en treffen inderdaad op een der hoogste dekken

Djoewair, uit Djocja, Javaans soldaat ekl is een van de mannen van het beveiligingsdetachement op de „van Heutz”.

de rest van het detachement aan..... kaartende tussen de sloepen. Alleen de Javaanse soldaat ekl. Sagi, die zojuist van wacht is afgekomen, heeft een ander tijdverdrijf gevonden. Uit de diepe zak van zijn uniform heeft hij een mondharmonica tevoorschijn gehaald en over het water van de Straat Malakka klinken nu de tonen van de geliefde liederen van de oude „Manisé”. De kaartspelers neurieën de melodieën mede.

Dan acht de Timorese soldaat ekl. Maoe het tijdstip gekomen om de oude Atjeh-herinneringen in hun volle glorie te doen herleven en — terwijl hij zijn kaart op tafel gooit — zet hij met volle borst het bekende „Manisé, oh Manisé” in. Zijn ogen glinsteren als de kameraden gaan meezingen en het geluid van hun stemmen daverd over de kade van Belawan-Deli. „Manisé, oh Manisé, is terlaloé Manisé.....”

Maar wij moeten weer weg en benedens de ks aangekomen, hebben we nog juist even tijd om afscheid te nemen van kapitein Vlieg en sergeant A. C. Weerheym die de munitievoorraad aan het opnemen is. We krijgen dan nog een paar brieven te posten voor de „beevy-sergeant”, zoals men hem op Malakka noemt en dan nemen wij met een: „Tot over een maand” afscheid van deze KNIL-mannen die de orde en veiligheid zelfs langs de kusten van Zuid-Oost-Azië helpen uitdragen.

B.H.

.....„Manisé, oh Manisé.....”

Na gedane wacht is het goed..... kaartspelen. Terwijl de Menadonese soldaten Walujan en Potoe en de Timorese soldaten Maoe en Lessiangi een kaartje leggen om de tijd te doden, zorgt de Jav. soldaat ekl. Sagi met zijn mondorgel voor een passende muzikale omlijsting.

De vlag hing halfstok...

Negen Maart 1949 reed de legerpendita, elt. J. LATUMAHINA, die als veldprediker zijn standplaats had bij Infanterie III, in een convooi mede in de buurt van Sipirok. Hij was er sinds 1 Maart werkzaam. Plotseling werd het convooi beschoten en de dominee werd dodelijk getroffen. De volgende dag werd het stoffelijk overschot van de veldprediker begraven te Padang Sidempuan. Hij sneuvelde in het harnas in dienst van zijn Koning. Hij sneuvelde — als zovele anderen — tijdens de uitoefening van zijn plicht. Daarom hing de vlag halfstok. Als teken van rouw.

ONDANKS terreur, tòch vooruitgang!

Naar aanleiding van verschillende persberichten uit de Verenigde Staten, waarin wordt gezegd, dat de republikeinen erop vertrouwen, dat de tijd aan hun zijde staat en waarin wordt gesproken over de indruk, dat de economische, militaire en politieke toestand in Indonesië verslechtert, gaf een hooggeplaatst Nederlands autoriteit een exposé over de huidige situatie, waarin hij desgevraagd o.m. het volgende opmerkte:

TALE DES KRIJGSMANS

„Het is misschien waar, dat de tijd aan de zijde van de republiek is, indien men althans aanneemt, dat het doel van de republikeinse activiteit is te zorgen, dat het herstel van Indonesië zoveel mogelijk wordt vertraagd, de oplossing van de politieke moeilijkheden zoveel mogelijk wordt uitgesteld.

Het is nog altijd juist, dat de republiek in dit opzicht een grote, zij het geheel negatieve invloed uitoefent. Het is nog altijd juist, dat een handhaven van de politiek van afwijzen en vertragen — waarvan zich intussen ook vele republikeinse Indonesiërs in stijgende mate afwenden — op de duur erin zou kunnen slagen de maatschappelijke structuur en de economische werkzaamheid van Indonesië belangrijk te schaden, maar alleen in die zin is het juist, dat de tijd ten voordele van de republiek werkt. De gebruikte gemeenplaats is even naïef als andere bekende uitdrukkingen uit de tale des krijgsmans. In de strijd, die thans voortduurt, zijn beide verliezers, maar in de eerste plaats helaas Indonesië zelf, als geheel gezien.

De indruk, als zouden de economische, de militaire en de politieke situatie steeds verslechteren, is gebaseerd op onjuiste uitgangspunten, de overschatting van bepaalde spectaculaire verschijnselen en gebrek aan kennis van feiten.

Vooruitgang

Om met het begin te beginnen: de uitvoer in 1948 bewees welk een gestage vooruitgang er in dat jaar van toch slechts betrekkelijke rust was gemaakt. De waarde van de uitvoer lag f 200.000.000 boven de raming van f 800.000.000 en deze gunstige tendens zette zich voort in Januari en Februari, ofschoon over deze maanden nog geen definitieve cijfers kunnen worden gegeven. Dit geldt mede voor twee gebieden, die van de terreur van infiltrerende benden het meest te lijden hadden: West- en Oost-Java. Na de ongunstige ontwikkeling, die zich in Oost-Java voordeed in de afgelopen maanden is daar thans een keerpunt opgetreden: van 23 verlaten ondernemingen zijn er thans 5 weer in bedrijf, en dit aantal zal waarschijnlijk binnenkort hoger zijn.

Bepaald belangrijk is de vooruitgang die reeds thans is gemaakt doordat in Asahan de productie van alle of vrijwel alle ondernemingen kon worden hervat. Ook elders is de toestand in ieder geval niet beneden de verwachting.

Wat de voedselpositie betreft: de kosten van het levensonderhoud vertonen over Februari een niet onbelangrijke verlaging.

Dat de economische rehabilitatie zeer veel sneller zou kunnen gaan dan thans, staat als een paal boven water. Het lijkt meer dan onjuist wanneer men dit aanduidt met het woord: verslechtert.

Een vernelling van het herstel, die mogelijk en wenselijk is, hangt nauw samen met de ontwikkeling van de situatie in de nieuw bezette gebie-

den, de guerilla-activiteit en alles wat men kan samenvatten onder de werkzaamheid van tegenstrevende krachten”.

In dit verband zeide Aneta's zegsman — die er de aandacht op vestigde, dat hij geen militaire autoriteit is — dat men tegenover de indruk waarvan bovenaangehaalde berichten spreken, in ieder geval deze zekerheid kan stellen, dat de situatie niet beneden de verwachtingen blijft. Daar waar zij weer geheel of vrijwel normaal is blijft zij echter volkomen „buiten het nieuws”, evenals het gelukkige huwelijk, waarover nu eenmaal ook niet veel opzienbarends te vertellen is.

Dit geldt bij voorbeeld voor grote gebieden in Noord Midden-Java. De desintegratie van de TNI, die als militair instrument heeft opgehouden te bestaan, leidt echter vanzelfsprekend tot bendevorming, waarvan de bestrijding uitermate moeilijk is, zoals trouwens altijd en reeds bij voorbaat door de militaire autoriteiten is gesteld.

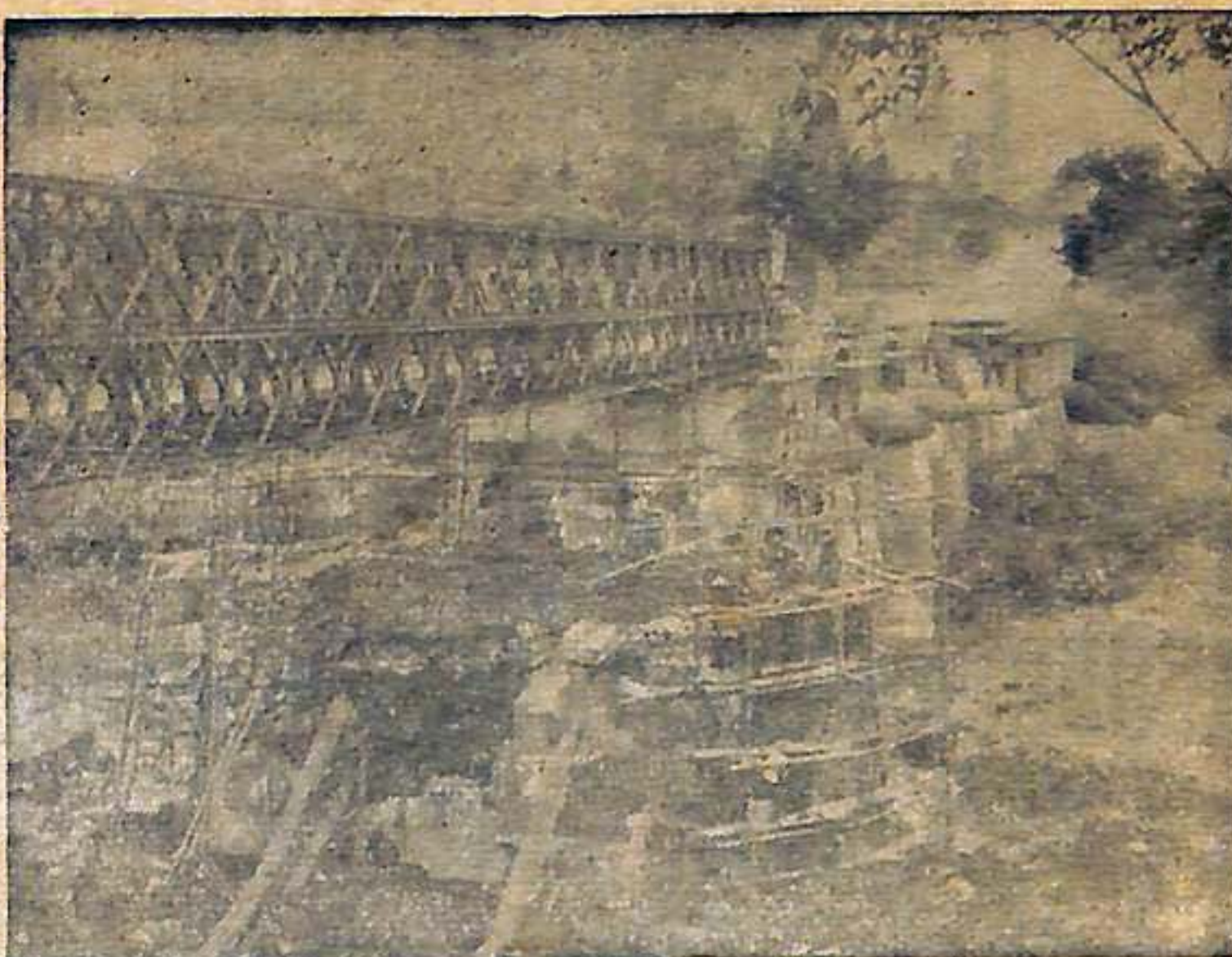
Wanneer uitgeweken elementen, zoals bijv. op de lijn Surabaja-Malang allerlei misdrijven begaan, trekt dat uiteraard in het bijzonder de aandacht, omdat het in dat gebied tevoren rustiger was.

Gezonde ontwikkeling

Daaruit te concluderen, dat de situatie „dus” verslechtert, is daarom bepaald niet juist. Nog wel enige tijd zullen uiteengeslagen TNI-eenheden en doodgewone benden, die het van de ongeregelde toestanden moeten hebben, hun rol blijven spelen. Zij zullen eerst definitief kunnen worden geëlimineerd met medewerking van

Gaandeweg wordt het verkeer over wegen intensiever. De opbouw schrijdt voort met rasse schreden. Bailey-bruggen zijn of worden vervangen door permanente bruggen die berekend zijn op dit verhoogde verkeer. Veilig en snel kunnen nu de producten van bevolking en ondernemingen naar de stadscentra worden afgevoerd.

Dit alles: uw werk, wapenbroeder Bovenstaande foto geeft een beeld van de werkzaamheden te T e m p e l, in het Magelangse, waar leger en staatsspoor met vereende krachten aan het herstel arbeiden.

te T e m p e l, in het Magelangse, waar leger en staatsspoor met vereende krachten aan het herstel arbeiden.

de bevolking. Deze begint zich op diverse plaatsen zekerder te gevoelen en geeft die medewerking. Elders geschiedt dit nog niet, maar is men onderweg. Zonder enige opgemotiveerd optimisme kan men de indruk geven, dat op de weg naar het herstel van de veiligheid langzaam doch gestage vorderingen worden gemaakt. Wat tenslotte betreft het politieke gezichtspunt zou men de vraag moeten stellen wat precies wordt bedoeld. De politieke toestand internationaal bezien is weinig vrolijk. Indien men in New York meent dat zij verslechtert kan men daar van Batavia uit weinig tegenover stellen. Of de binnenlandse politieke toestand verslechtert, is zonder nadere precisering moeilijk te zeggen. In verscheidene bezette gebieden ontwikkelen zich, nu men vrij kan ademen, bewegingen, die op de duur zullen kunnen leiden tot een gezonde politieke ontwikkeling.

De medewerking van republikeinse ambtenaren en intellectuelen, speciaal op Sumatra, geeft daar juist de indruk van een verbetering van de inwendige politieke toestand. Ook goede en principiële nationalisten komen tot de conclusie, dat men het roer moet wenden. Dit betekent niet, dat zij zich afwenden van het vrijheidsideaal, maar wel dat zij zijn gaan geloven aan de verwezenlijking

DOKTER AVERES

heeft de Oostkust verlaten.

Zaterdag, 12 Maart l.l. heeft de dirigerend officier van gezondheid ekl. M. J. A v e r e s, territoriaal arts, zich met zijn gezin op de Eerens ingescheept, teneinde in Nederland een welverdiend verlof te genieten.

Luitenant-kolonel M. J. Avers, die twintig jaar officier van gezondheid is, heeft zich gedurende zijn verblijf in Indonesië vele vrienden verworven en vooral hier op de Oostkust, waar hij na de Japanse bezettingstijd bergen werk heeft verzet en de militaire geneeskundige dienst heeft gemaakt tot wat hij is. Ook heeft dokter Avers zich, door zijn kennis van zaken en beminlijk optreden tot een persoon gemaakt bij wie men gaarne om raad kwam. Mannen van een dergelijk kaliber ziet men steeds ongaarne vertrekken. Wij wensen dokter Avers en zijn gezin een prettig verlof in het moederland.

Met ingang van 10 Maart '49 wordt de functie van territoriaal arts in het troepencommando Noord-Sumatra waargenomen door de dirigerend officier van gezondheid ekl. KNIL; F. F. L. L i n g e n.

daarvan langs andere wegen dan die de republiek tot dusver koos.

Deze tendens zou zich sterker doen gevoelen, wanneer niet de voortdurende buitenlandse bemoeienis een sfeer van onzekerheid handhaafde, waarin zich velen niet durven uiten. Een ander element, vooral op Java, is de druk van de terreur, die een vrije stellingname onmogelijk maakt en die op haar beurt weer wordt gevoed door de opgemelde onzekerheid. Men put daar kracht uit de houding van het buitenland. Opschriften en uitingen van guerilla's („Amerika zal ons helpen”) versterken de indruk, dat men nog altijd hoopt, dat internationale factoren Nederland zullen beletten de interne orde en veiligheid te herstellen.

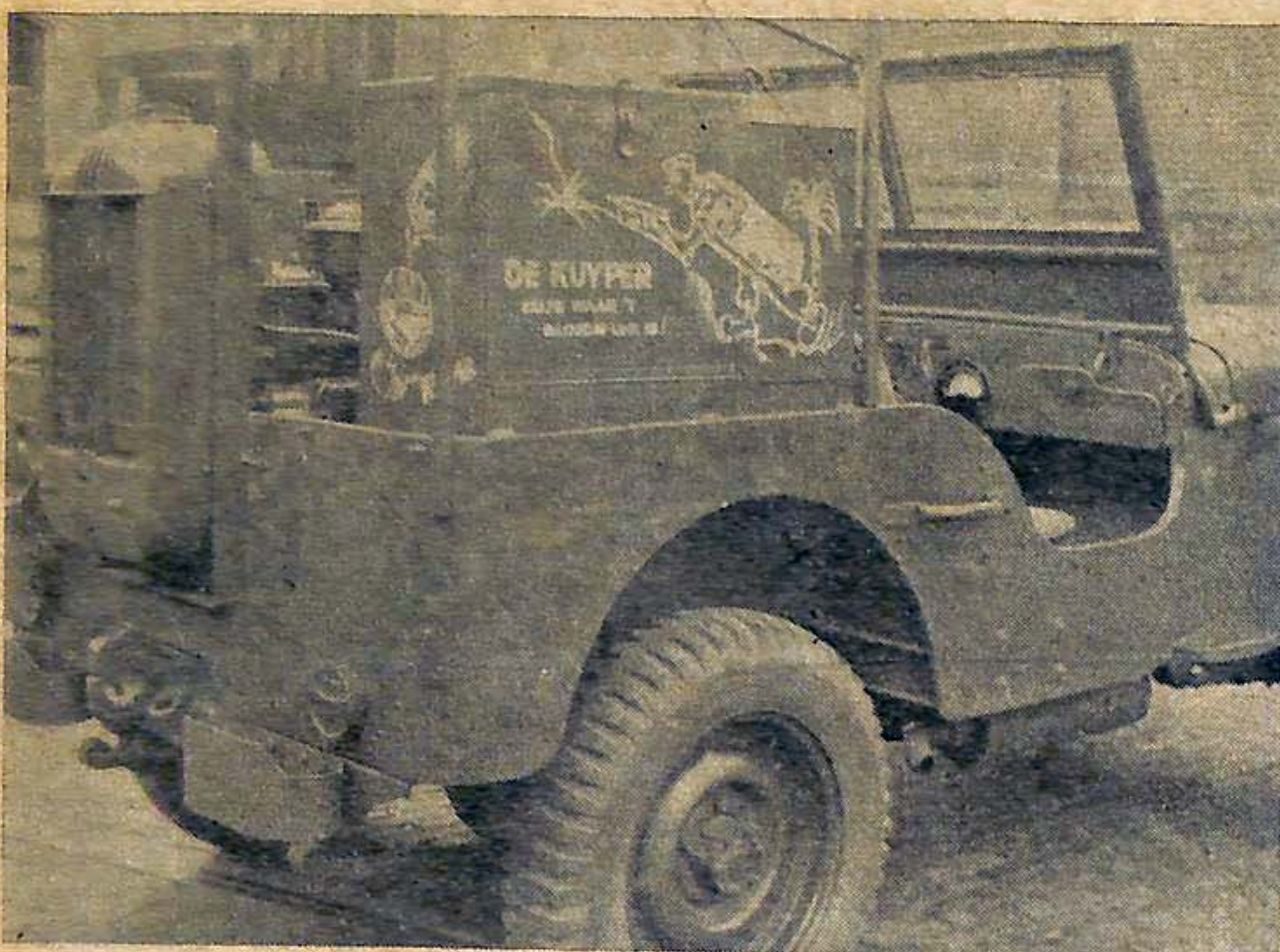
Zij leven op de bevolking, voorzover dat mogelijk is, en zij belleten waar zij kunnen elk vrij oordeel en elke duidelijke stellingname. Dat dus ook dit vraagstuk nauw samenhangt met de gestage arbeid om het geraamte van de bezettingsmacht geleidelijk uit te bouwen is duidelijk. Ook op dit punt is er geen stilstand, geen achteruitgang, doch vooruitgang, al is die niet spectaculair.

Er is geen reden te zeggen, dat deze arbeid boven verwachting gunstig verloopt, maar er is zeker geen reden om het tegendeel te beweren,” aldus besloot deze Nederlandse autoriteit.

„Is er wat.....?
„Geen moer loos.....
„U zegt.....?!
„Een moertje los!!!

FILMJEEPS VOOR DE BUITENPOSTEN

„Zelfs waar het bloedje-link is!“, staat geschreven op een der filmjeeps, geschonken door een industriële onderneming. Wat zou men bedoelen? „De Kuyper“ jenever of deze filmjeep?

Rijdende bioscopen

Een van de grootste problemen waarmee men blijft tobben is: hoe geven wij de jongens op de uiterste buitenposten hun ontspanning. Er kwamen Niwin/Niwa gezelschappen, grote gezelschappen, doch de tijd was meestal te kort om alle buitenposten en postjes te bezoeken. Ook was het dikwijls om technische redenen ondoenlijk om met grote gezelschappen deze vooruitgeschoven posten te bezoeken. Toen kwamen de „frontgezelschappen“, kleine gezelschappen, soms bestaande uit twee of drie artiesten. Dit ging al beter en steeds bleef en blijft men zoeken naar mogelijkheden om de man buiten zijn ontspanning te brengen.

Met de film bleef het droevig gesteld. De film-outillage was van dien aard, dat de buitenpostman van een voorstelling koud bleef. Hij bleef aangewezen op zijn verlof, want zelfs de dichtbijzijnde plaats waar nog „Welfare“-films werden gedraaid, was voor hem nog meestal te ver. Een of andere heldere-kop kreeg een idee, werkte dit uit en..... het werd goedgekeurd. Deviezen werden er ter beschikking gesteld en de aankoop van tien jeeps met tien splinternieuwe Bell and Howell projectieapparaten werd een feit. De burgers in Nederland hadden hun radio-en pakkettenactie en nu werd er een beroep gedaan op de industrieën. Na de Schiedamsé „ginfabriek“ Joh. de Kuyper, volgden meer goede gevers en zelfs komen er filmjeeps met het opschrift: Geschenk van uw vrienden uit Denemarken en een met: Geschenk Niwin Curacao. De Niwin heeft de zaak goed aangepakt want met iedere filmwagen komen twee speciaal opgeleide operators mede en nog wel „ouwe jongens“, namelijk gedemobiliseerde o.v.w.-ers die zich wederom vrijwillig hebben verbonden om drie jaar in Indonesië te tourneren. Zij komen in dezelfde rang uit als waarin zij zijn gedemobiliseerd, alleen zijn zij nu K.N.I.L.-ers.

Naar wij vernemen wordt er ook te Medan zulk een rijdende bioscoop voor de buitenposten verwacht, misschien wel meer dan één (Batavia beloofde eind Maart er één op te sturen) Hoe het ook zij, filmjeeps zijn van harte welkom en ook de ouwe wapenbroeders; korporaal Curvers uit

Hoensbroek, soldaat v.d. Velde, soldaat ekl. Niessen uit Vaals, korporaal Wassenberg of hoe deze lui ook mogen heten.

Bijzonderheden:

Voor lezers, die nog iets meer over deze rijdende bioscopen willen weten, geven wij de volgende

Affaire: Smit en van der Wal

ZWENDEL MET GESCHENKPAKKEN

De KL-krijgsraad te velde te Batavia, onder presidium van majoor mr. O. A. STRADMEYER, behandelde de zaak tegen BARTHOLEMEUS VAN DER WAL, sergeant-majoor-administrateur die ten laste werd gelegd uit winstbejag misbruik te hebben gemaakt van een door hem met een compagnon in Nederland in de tweede helft van 1947 opgezette geschenkkzendings-actie, onder de naam van „Smit & v. d. Wal“.

EN GROS.....

Voordat hij deze actie op touw zette stuurde hij voor zichzelf reeds goederen bestaande uit kisten zeep naar Nederland, waarvoor hij verzendlijsten vervalste door gefingeerde namen van militairen te vermelden, die pakketten verzonden ter waarde van niet hoger dan f. 25.—.

Hierdoor ontving hij ten onrechte in- en uitvoer-vergunningen. Omstreeks November 1947 liet hij onder de Nederlandse militairen in Indonesië een circulaire rondgaan, waarin zij in de gelegenheid werden gesteld door bemiddeling van de firma „Smit & v.d. Wal“ geschenkkzendingen naar Nederland te sturen. Vele militairen gaven hieraan gehoor en deden Van der Wal het verschuldigde bedrag toekomen, die voor dit geld grote hoeveelheden zeep, thee, koffie, pin-da's en rijst inkocht. De animo voor deze actie was zo groot, dat tot drie-maal toe een aanzienlijke voorraad goederen naar Nederland kon worden verscheept.

Uit deze partij zocht hij o.m. een partij van de beste kwaliteit ter waarde van niet minder dan f. 34.000.—

bijzonderheden, geplukt uit de Nieuwe Schiedammer Courant:

Het principe van de film-jeep is even eenvoudig als afdoende. Op de jeep is een aggregaat opgesteld, die de stroom voor het projectie-apparaat moet opwekken. Twee kasten, een voor het projectie-apparaat en een voor de filmtrommels zijn ingebouwd.

Het is de bedoeling, dat er maar één voorstelling per dag wordt gegeven zodat de jeep alle tijd heeft om van de ene plaats naar de andere te hobbelen. Gefakker mag er niet bij zijn, omdat dan in de kortst mogelijke tijd jeep, aggregaat en apparaat aan boutjes en schroefjes getrild zouden zijn.

Er is een zeer eenvoudige controle op deze voorschriften. De bediening van de jeeps is in handen gelegd van speciaal getrainde militairen. Zijn zij zuinig op hun wagen, dan kunnen ze hun diensttijd filmend en reparerend uitrijden. Gaat de jeep of het toestel onherstelbaar kapot, dan verdwijnen zij in de gelederen van de gewone patrouillerende en transpirerende soldaten.

Een projectiescherm behoeft niet te worden meegevoerd, want bamboelatjes zijn er in overvloed ter plaatse.

Er worden 16 mm. geluidsfilms gedraaid volgens het vaste bioscoopprogramma: Nederlands journaal voorfilm en hoofdfilm.

Om het geluid van het aggregaat dat van de film niet te doen overronken, zet men de jeep met elektrische centrale een 80 m. ver weg; het apparaat gaat op een eenvoudig statief en de openlucht-bioscoop is gereed. Men denkt over het algemeen voor niet meer dan 35—40 jongens te draaien.

ningen in het kasboek, dat v.d. Wal bijhield en waarin goederen ter waarde van f. 40.000.— werden weggecijferd, bleef zijn compagnon geheel onwetend.

Duizenden klachten van familieleden van militairen in Indonesia, die hun beloofde pakket maar niet ontvingen, leidden er toe dat de recherche een onderzoek instelde en deze uitgebreide zwendel ontdekte.

En....

Voorts werd beklagde v.d. Wal ten laste gelegd geknoeid te hebben met Nederlands geld, dat hij hier ontving en per brief opzond eveneens naar Mejuffrouw V. Hierdoor ontdekte hij de deviezen-bepalingen.

Verduistering van enkele blikken klapperolie en inventaris uit de cantine van KW-III-school te Batavia, het verkrijgen en onrechtmatig gebruiken van distributie-bescheiden en tevens het onder beheer hebben van twee niet geregistreerde pistolen werden aan de ten laste legging toegevoegd.

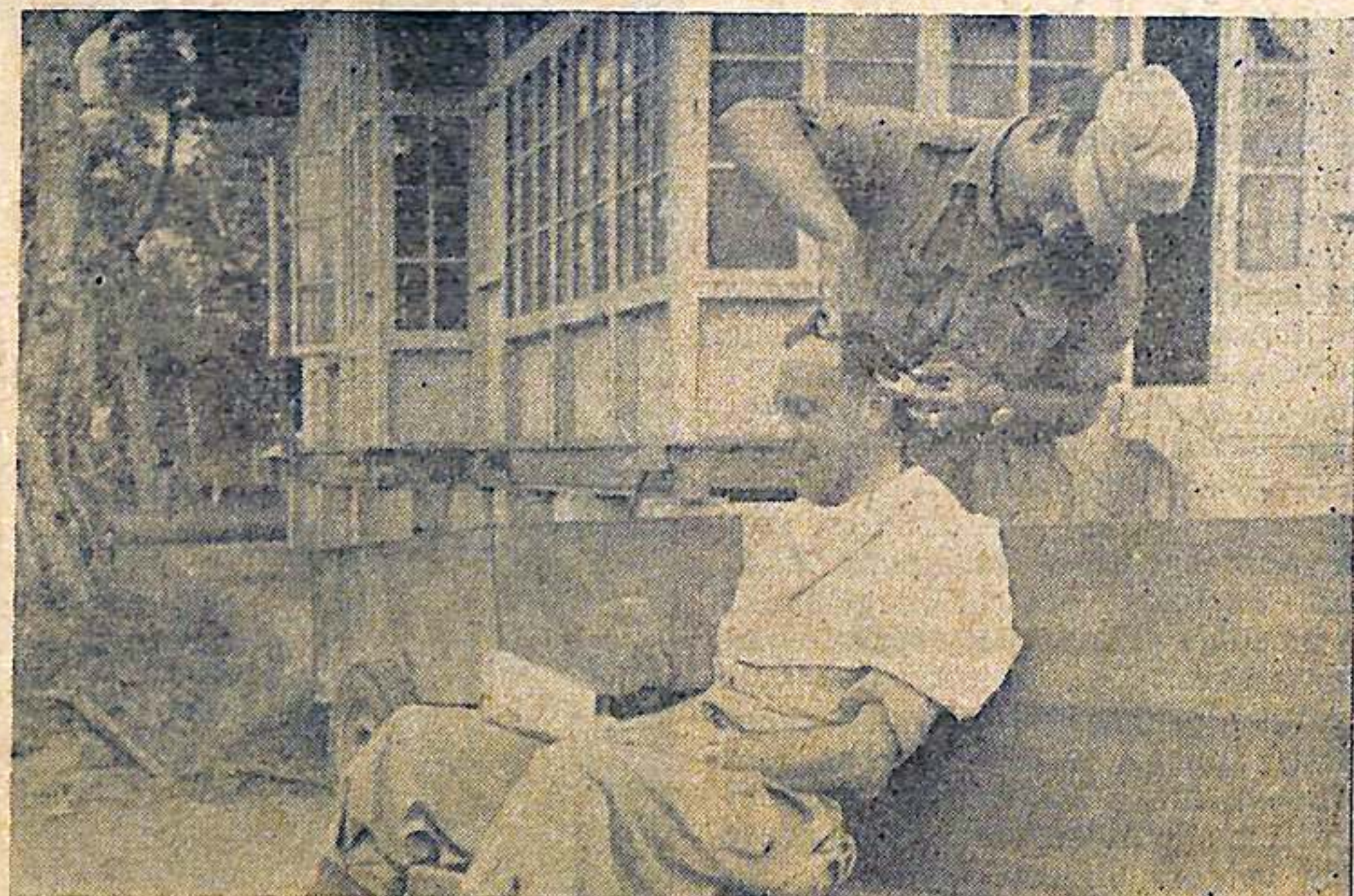
Veroordeeld.....

De auditeur-militair, elt. mr. J.W. van Groningen, noemde in een fel requisitoir de door beklagde bedreven daden zeer ernstig. Zijn eerste en voornaamste bedoeling was winst te maken. Hij bekommerde zich niet om de duizenden militairen, die soms grote offers moesten brengen om geld voor een pakket te verzamelen.

Op grond van de uit negen punten bestaande aanklacht qualificeerde de auditeur-militair het bedrevene als verduistering meermalen gepleegd; valsheid in geschrifte meermalen gepleegd; uitlokking tot het bedrijven van zwarte handel; overtreding van de deviezen-ordonnantie; diefstal; oplichting en verboden wapenbezit.

De eis luidde een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 3 jaar en 6 maanden met aftrek van voorarrest sinds 22 December 1947, verlaging tot de stand van soldaat, ontslag uit de militaire dienst onder ontzetting uit het recht bij de gewapende macht te dienen en verbeurdverklaring van de in beslag genomen vuurwapens.

De raad veroordeelde hem tot een gevangenisstraf van 2 jaar en 9 maanden met aftrek van voor-arrest, verlaging tot de stand van soldaat, ontslag uit de militaire dienst zonder ontzetting uit het recht bij de gewapende macht te dienen en verbeurdverklaring van de vuurwapens.

Ook op een buitenpost is een kapper niet altijd in de buurt en daarom laat kapitein Zeeman uit Amsterdam zich „ergens in Tapanuli“ behandelen door zijn chauffeur Leo Buis uit Eindhoven, die uit hoofde van zijn burgerberoep: meubelmaker, beter met schaaft en beitel kan omgaan. Wat het met deze tuinschaar zal worden, is dan ook voor beiden een groot vraagteken. Maar dat mag 'm niet hinderen, want de kapitein loopt toch niet door de Kal-verstraat.....

DE hevige stormen die begin Maart Nederland en de omliggende landen hebben geteisterd en welke soms een snelheid bereikten van 140 kilometer per uur, zijn nu geluwd. Er is door deze stormen een ontzettende schade toegebracht aan gebouwen, installaties, schepen en dergelijke. Schepen verdwenen in de kokende golven of liepen op de stranden, daken werden van huizen afgeblazen, gevels bezweken, schoorstenen en dakpannen werden weggeblazen en tal van wielrijders werden tegen de grond gesmeten. *** Naar uw kroniekschrijver verneemt, hebben deze stormen geen invloed uitgeoefend op de bevolkingstoename. Langzaam maar zeker schrijdt de Nederlandse bevolking naar de tien miljoen en deze toename moet in verband staan met 't grote aantal geboorten dat het aantal sterfgevallen verre overtreft. *** Nu wij het toch over de bevolking in Nederland hebben: Het is aardig te weten dat er meer jongens worden geboren dan meisjes. Knappe lieden hebben uitgerekend dat de verhouding is: op elke honderd meisjes ongeveer honderd-en-zeven jongens. Dat geeft te denken, vinden wij. Wat een gedrang zal dat straks geven als alle militairen weer in Nederland zijn. *** Onze uitvinders zitten nog steeds niet stil. Hebben wij laatst gelezen van die eenvoudige figaro in Eem die een perfect middel tegen kaalhoofdigheid heeft uitgevonden, thans bereikt ons het bericht dat een inwoner van Heemstede een vermeldenswaardige uitvinding heeft gedaan op het gebied van kunstvoeten. De uitvinder, die zelf een kunstbeen heeft, is gaan plussen en de protese die hij nu heeft ontwikkeld, stelt de gebruiker in staat om bij het lopen een natuurlijke gang te demonstreren doordat de kunstvoet bij het teen-gedeelte veerbaar is. *** Op het gebied van fotolampen (flitslampen) heeft een ingenieur te Eindhoven een verbetering toegepast, waardoor het „exploderen” van lampen waar een constructiefoutje inzigt, niet meer kan voorkomen. *** In de Nederlandse dag- en weekbladen is een felle actie ontketend tegen de zogenaamde beeldromans, verderfelijke jeugdlectuur. In deze boekjes waarvan de inhoud hoofdzakelijk bestaat uit realistische tekeningen van slecht aangeklede vrouwen, monstums van boosaardige kerels en helden met brede schouders en wespentailles, waarbij de tekeningen die reeds voor zichzelf spreken, spaarzaam worden verduidelijkt met een zeer slechte Nederlandse tekst, wordt de jeugd vertrouwd gemaakt met bloedige affaires en verderfelijke liédesscenes. De invloed die van dergelijke prulletura uitgaat moet uiterst funest worden geacht. Een voorbeeld: Twee Haarlemse scholieren van goede huize werden een dezer dagen betrappt bij een „kraak”. Na een zeer moeilijk verhoor bekenden zij in totaal zestien inbraken te hebben gepleegd, inbraken die de bekende politie geruime tijd voor een raadsel hebben gesteld door het ontbreken van elk spoor. Duizenden gul-

dens hebben deze jongens met hun inbraken buit gemaakt en voor een gedeelte hiervan hadden zij zich al een BM-zeilboot aangeschaft. Bij huiszoeking door de politie kwam een complete bibliotheek van beeldromans mede te voorschijn. Waar is de tijd gebleven toen wij ons nog amuseerden met Dik Trom, met Pietje Bell en met Tom Sawyer? *** Tot slot nog een bericht van het gezelschap Hans Kaart dat per jeep van Nederland op weg is naar Indonesië: Hans Kaart en de zijnen, die tengevolge van een malaria-aanval van Fred Zuidwijk enige tijd te Kano hebben vertoefd, zijn thans op weg naar Stanleyville dat hiervan 3000 km is verwijderd. Langzaam, maar zeker naderen zij Indonesië. En dit is dan weer alles voor deze week. Kr(oniekschrijver).

Verzoek:

Ter bevordering van een vlotte gang van zaken, wordt verzocht bijdragen en correspondentie, bestemd voor de redactie van „De Klewang”, te willen adresseren aan:

*Terr. tvs. trpc. Noord-Sumatra,
Dienst voor Legercontacten,
t.a.v. redactie „Klewang”.*

HOLLAND ! 't Is Maart; straks ontluiken de knoppen . . .

VAN DE REDACTIETAFEL

De redactie van de Klewang heeft gemeend de honoreringen der geplaatste bijdragen te moeten verhogen. Met ingang van 1 Mei a.s. wordt dus de volgende notering van kracht:

Troepreportage, verhalen en verslagen	10 gulden
gedicht	5 gulden
kruiswoordpuzzle	5 gulden
tekening	5 gulden
geïllustreerd mopje	5 gulden
mopjes	3 gulden
troepfoto's en illustraties...	5 gulden

Vertegenwoordigers

Het instituut van troepvertegenwoordigers voor de Klewang is nog geen succes. De bedoeling is, dat bij ieder onderdeel of bij iedere dienst een man (bij het V.K., V.H.K. Roode Kruis e.d., uiteraard een vrouw) die met bewaarde hand de pen voert, zich beschikbaar stelt om wekelijks gebeurtenissen van het betreffende onderdeel in een verslagje voor de Klewang onder te brengen.

Deze vaste medewerkers en medewerksters kunnen rekenen op een gratis abonnement op de Klewang en honorering van hun werkzaamheden. Opgaven voor vertegenwoordiger voor de Klewang zo spoedig mogelijk indienen bij de redactie.

Puzzles:

Onder de lezers bevinden zich enthousiaste puzzelaars. Hoe bestaat het ook: mensen, die dagelijks moeten roeien met de riemen die er niet zijn, levenskunstenaars, die dagelijks puzzelen in het militaire leven, draaien de hand niet om voor een puzzeltje in de Klewang, neen, wat meer is, zij vinden de moed en hebben het vernuft om zelf puzzles in elkaar te knutselen. Een goed bericht

voor onze puzzelaars is dus, dat wij nu de beschikking hebben over een goede serie opgaven.

Wij stellen ons voor om de veertien dagen een puzzle te plaatsen en de goede oplosers met een aantrekkelijke beloning te verrassen. Teneinde een en ander vlot te doen verlopen, heeft onze nieuwe tekenaar-illustrator, korporaal W o r t e l, zich bereid verklaard om deze rubriek te verzorgen. Fouten in tekening of tekst komen dus nu op zijn moede hoofd neer, wij bedoelen, fouten zullen niet meer voorkomen.

Om u vast een idee te geven wat er in portefeuille is, vertellen wij dat wij van de volgende wapenbroeders, opgaven hebben binnengekregen: korporaal C. van Deyl van 3-15 R.I., sld. J. Visser van de 6de Hupva (A.A.T.), sld. J. C. Cornet van de 8ste Genie, korp. Th. J. Boots, sld. C. A. Jansen, eveneens van de genie, sld. ekl. Z. Dirks van 5-11 R.I., korp. G. v. d. Heide (adres) en van de huzaar E. Bakker. Nieuwe inzending en oplossingen zenden aan: De redactie Klewang, p.a. Dienst voor Legercontacten, Troepen commando Nrd. Sumatra, Medan.

Proza:

H. N. Engelhorn (pseudoniem) van de L.T.D. (Tapanuli) zond ons een merkwaardig verhaal, het eerste van een serie PERIKELLEN UIT HET HOOFDKWARTIER VAN DE L.T.D. De auteur Engelhorn is een techniker (anders was hij niet bij de L.T.D., nietwaar?) en zet ons een gefantaseerde geschiedenis voor waar zelf „Plusminus” niet kan „uitkomen”. Mogen wij het — overigens goed geschreven — verhaal wat bewerken? Met belangstelling zien wij de vervolgvragen tegemoet.

MEDEWERKERS

zullen wij even afrekenen?

Aan de volgende „pen-gunners” werden postwissels ten bedrage van vijf gulden verzonden:

Sold. W. F. Breen van 2-4-2R.I. voor de caricatuur „de schrijver” in Klewang nr. 52.

Luit. Kuipers, Vormingscentrum voor het artikel „Trouw” in Klewang nr. 1. Sold. Rijgersberg, Havenco Belawan, voor het kruiswoordraadsel in Klewang nr. 1.

Wouter Doeve te Batavia voor „paard en mens” in Kl. nr. 5.

Sgt. M. C. Vermeulen, staf 3-15 R.I. voor het gedicht „Zij vielen” in Kl. nr. 5.

Sld. ekl. J. Brandts, LTD loc. werkpl. te Siantar voor het gedicht „Smeking” in Kl. nr. 7.

Sld. Rijgersberg, Havenco Belawan, voor het kruiswoordraadsel in Kl. nr. 8.

Sld. J. J. M. Stovers, 31ste B hospitaal, voor de suggesties mandikamer en handelsreiziger, die zijn verwerkt in de tekeningen van Jank, klewang 8 en 9.

Sld. J. v. d. Geest, Subsistentenkader voor het artikel „Rij maar aan boys” in Kl. nr. 8.

Wist u al dat met ingang van 1 April de honoreringen worden verhoogd?

VORMINGSCENTRUM MEDAN

Het in 1948 te Medan gehouden Middenstandsexamen voor militairen had tot resultaat, dat 40 van de 56 deelnemers slaagden.

dat het voornemen bestaat op 1 Mei bij de LPB te Bandoeng de opleiding tot vuurwerker (smid) open te stellen. De duur van de cursus is zes maanden en in aanmerking komen sergeanten en korporals met 1 jaar actieve dienst als korporaal, met dien verstande dat personen van de KL niet bij de z.g. specialistische wapens mogen zijn ingedeeld. De eisen zijn: bezit mulo of gelijkwaardig diploma, kennis van de Engelse en Indonesische taal, het bezitten van verantwoordelijkheidsgevoel, terwijl de militairen van de KL na de cursus met goed gevolg te hebben doorlopen, een vast- c.q. kort-dienstverband dienen aan te gaan. Opgaven bij de commandant van het onderdeel.

dat het hoofdbestuur van de „prins Bernhard stichting” plannen heeft uitgewerkt en goedgekeurd om over te gaan tot vestiging van de stichting in Indonesië in de vorm van een comité, dat op basis van de doelstellingen der stichting alhier werkzaam zal zijn, enerzijds ten behoeve van de uit Nederland afkomstige militairen die zich hier te lande blijvend willen vestigen, anderzijds voor de leden van de KNIL die voor hulp vanwege de stichting in aanmerking komen.

De stichting is opgericht in 1946 in Nederland en heeft ten doel: „het behartigen van de zedelijke, en stoffelijke belangen van de militairen van land en zee-macht, met inbegrip van de oud-leden der binnenlandse strijdkrachten en van hen, die zich vrijwillig voor de militaire dienst hebben gemeld en van de nagelaten betrekkingen van personen als bovenbedoeld.”

Het secretariaat is voorlopig gevestigd in de Timorstraat 11 te Bandoeng, aan welk adres alle correspondentie dient te worden gericht.

dat, ingevolge de garnizoensorder van de pmc in Siantar, ten behoeve van de „doortrekkers”, die van Tapanuli komen of op weg zijn naar Tapanuli of anderszins, in het kazerne-complex van de 7e afd. artillerie KL een „doorgangshuis” is ingericht. De „doortrekkers” melden zich bij de wachtmeester Versteegh. De doortrekkers moeten echter in het bezit zijn van een geldige marsorder, bewijs ophouding voeding of maaltijdbonnen en zo enigszins mogelijk een veldbed met klamboe. Het tehuis is bedoeld voor militairen tot en met de rang van sergeant.

In de wereldpers het volgende nieuws:

dat een uitvinding, die in Parijs in de handel is gebracht, vast en zeker voor de militairen is bestemd. Een sprekende kaart, die bestaat uit een foto „van iemand”, geplakt op een miniatuurgrammofoonplaat. Bij de kaart zit een naald, die men op het plaatje bevestigt, men laat de hele grap op een potlood ronddraaien en hoort dan tevens de afzender.

Toen wij deze week voor de eerste keer van ons militaire leven op de Oostkust gebruik moesten maken van de „trein naar Siantar”, onze jeep was voor enkele maanden naar de „benkel”-en voordat we instapten deze eens langs liepen, viel ons oog op een speciaal ingerichte wagon waarvan de inrichting anders was dan de andere wagons. Het was de „ziekenwagon”, door de zorg van de Deli Spoorwegmaatschappij speciaal ingericht voor het vervoer van zieken en gewonden.

Initiatief D.S.M.

Kort na het eerste politionele optreden van de Nederlandse troepen bracht de directeur van de Deli Spoorwegmaatschappij, mr. van Kreel, een oriëntatiebezoek aan Deli. Alles had de belangstelling van de heer van Kreel en zo bezocht hij ook de zieken en gewonden in het militaire hospitaal aan de Boolweg. Tijdens de rondwandeling over het ziekenhuiscomplex, waarbij de bezoeker werd rondgeleid door de chef-hospitaal en enige doktoren, kwam het plan ter sprake van de oprichting van een reconvalescenten centrum in Pematang Siantar. Toen later, bij zijn volgend bezoek, mr. van Kreel het inmiddels opgerichte herstellingsoord te Siantar bezocht, vertelde dokter Maats, in die dagen de stuwende kracht van deze instelling, dat het vervoer van zieken en gewonden van Medan naar Siantar nog enige zorgen met zich bracht, daar het vervoer van herstellende gewonden per auto nu niet bepaald ideaal was.

Op typisch Deliaanse wijze loste mr. van Kreel meteen dit vraagstuk op. Kort en bondig: De Deli Spoorwegmaatschappij zou een wagon voor deze militairen in orde laten maken.

dat de Zuid-Afrikaanse nationalisten de eis hebben gesteld, dat de beelden van Hitler en andere nazi-leiders worden verwijderd uit de gruwelkamer van het panopticum te Johannesburg. Die mannen, zo betogen zij, waren geen beroepsmoordenaars en het plaatsen van hun beelden in de gruwelkamer is krenkend voor veel Afrikaners van Duitse oorsprong.....

dat de autoriteiten van het Amerikaanse leger mededeelden, dat de „WAC-corporal”, de nieuwe raketbom, die kortgeleden is afgeschoten en een hoogte bereikte van ongeveer 400 kilometer, zich bij de val op aarde waarschijnlijk zo diep onder de grond heeft gegraven, dat deze niet meer kan worden teruggevonden. Vermoedelijk is het projectiel als een meteor door de luchtwrijving voor een groot gedeelte verbrand. Men schat, dat het bij de val een snelheid bereikte van 8.000 kilometer per uur.....

Het werd gefikst.

Het bleef niet bij woorden, want de DSM fikste het. Een rijtuig werd keurig omgebouwd voor het vervoer van zieken en herstellenden. Vier ligplaatsen werden in de wagon aangebracht, bestemd voor liggende patiënten die met brancard en al hierin konden worden geschoven. Voor de „lopende patiënten” werden er rieten easy-chairs in geplaatst en voorts werd, ten gerieve van de patiënten, de vloer van de wagon ongeveer twintig centimeter opgehoogd, zodat een gerieflijk uitzicht verzekerd was. Voor de begeleider van de zieken-transporten werd een speciale afdeling gemaakt, waar zelfs een ijskastje en een verbandkastje niet ontbrak. Een fris kleurtje en de wagon was gereed om op de lijn te worden gezet.

Nog steeds doet nu deze ziekenwagon dienst op het traject Medan-Siantar. Tweemaal per week kan men de wagon op dit traject zien en eenmaal per week op het traject Medan-Tandjung Balei. „Wij hebben er geen omkijken naar”, vertelde ons de heer Kruyt, inspecteur der D.S.M., „want de wagon wordt helemaal belabberd door militairen. Zij verzorgen het vervoer, zij houden de wagon schoon, knappen hem op, kortom verzorgen geheel dit ziekentransport.” Dan is het tijd om in te stappen. De stationschef van Medan, de heer Tambah, kijkt nog even secuur naar de ziekenwagon of alles in orde is en steekt dan zijn „spiegelei” op. De trein rijdt het station uit en tussen de wagons rijdt de wagon met de herstellenden voor Siantar. De speciale wagon, ingericht voor onze zieken. Een nobel gebaar van de D.S.M.

BATAKSE LAGERE SCHOOL

in samenwerking met Han Verne.

(van een speciale correspondent)

Wist u dat het frontgezelschap van Han Verne, waaraan medewerkers: Ria Schmitz, Richard Schweitzer en de Zingende Zusjes uit Venlo, in Siborongborong in combinatie met de hogere klassen van de Batakse lagere school een buitengewoon geslaagde voorstelling heeft gegeven?

Het frontgezelschap bracht eerst zijn gewone programma, dat als gewoonlijk ruim een uur duurde. Daarna voerden de Batakse meisjes dansjes op en traden solisten voor het voetlicht, die afwisselend Engelse en Indonesische liederen brachten. Deze buitengewone avond, die in het kader staat van de goede harmonie en samenwerking tussen Nederlanders en Bataks werd besloten met het zingen van het Nederlandse en Indonesische volkslied. (Het laatste is getiteld; Indonesia Raja!)

Dat kan ik ook...

26 Maart a.s. start de Niwa-wedstrijd: „Dat kan ik ook”. Iedere lezer - mits militair - kan aan deze wedstrijd deelnemen. Wij vestigen, namens de Niwa, gaarne uw aandacht op deze bijzondere opgave, waarvan de resultaten ons allen ten goede zullen komen.

De bedoeling is, dat u een toneelschetsje of schetsjes inzendt of leuke vlotte cabaretlidjes. Onder onze wapenbroeders zijn zeer zeker personen te vinden die in een handomdraai iets aardigs in elkaar kunnen draaien. Wij willen geen namen noemen, maar de organisatoren van soldatencabarets hebben dikwijls blijk gegeven van meer dan gewone aanleg voor dit werk. Gaven bijvoorbeeld 3-3 R.I.-ers vorige week niet een zeer geslaagde voorstelling in hun domein? Wel, schrijvers van liedjes en toneelschetsjes: hier is uw kans.....

Voorwaarden

- Ieder militair, - hierbij ook gerekend V.H.K. en Marva - ongeacht rang, kan aan deze wedstrijd deelnemen;
- Inzendingen moeten plaatsvinden onder duidelijke vermelding van naam, rang, legernummer, adres. Op de enveloppe moet in de linkerbovenhoek staan „Dat kan ik ook”;
- Door deelneming aan deze wedstrijd doet de inzender geheel afstand van zijn werk;
- Het staat de Niwa vrij, het werk der deelne(e)m(st)ers te vermenigvuldigen en aan de troep ter beschikking te stellen, c.q. desgewenst voor radio-uitzendingen (Strijdkrachtenprogramma's) te gebruiken;
- De inzender zal op generlei wijze aanspraak kunnen maken op auteurs- en of andere rechten;
- Wordt het werk van de deelne(e)m(st)er door de Niwa geschikt verklaard voor circulatie, dan is hij/zij in aanmerking gekomen voor een prijs of troostprijs;
- Het werk zal beoordeeld worden door een commissie van vijf personen benoemd door het hoofd dienst welzijnsverzorging.
- De uitspraak van deze „keurings-commissie” is bindend;
- Discussies over de door de commissie genomen besluiten zijn uitgesloten.

en nu:

de PRIJZEN

Voor het geestigste schetsje

1ste prijs: een fototoestel met vijf filmrollen, 2de prijs: een PARKER vulpen, 3de prijs: een chromatische mondharmonica. Voorts 4 troostprijzen (fotoalbum en drie flash-lights).

Voor het actueelste schetsje

Prijzen: zie boven.

Voor het actueelste liedje

Prijzen: zie boven.

Voor het geestigste liedje

Prijzen: zie boven.

De inzendingen moeten worden geadresseerd aan:

NIWA-decor en requisietenpool
afdeling: toneelverlichting
Tanah Abang Heuvel nr. 34
B a t a v i a.

GEESTELIJK LEVEN

Aalmoezenier Helmer, die onlangs ook ons territorium „bewerkte”, schreef een artikeltje in het soldatenboekje van katholiek leven. Ik wil niet beweren dat dit stukje is geschreven onder invloed van zijn ervaringen op Noord Sumatra. Maar als aalmoezenier, die meer tussen de wielen dan op een bureaustoel zit, acht ik dit stukje ook voor ons zeer ter zake en heus niet alleen en zelfs niet op de eerste plaats voor de AAT.

G. Wentholt
terr. aalmoezenier

A A T

Vóór me — ik zwerf altijd rond en dit slaat dus niet op Soendaweg 1- AAT, naast me-AAT, achter me AAT. Mijn oren tuiten van AAT-se kracht- termen -flapperen doen m'n oren allang niet meer-, als we op het koffie-uurtje thuis zijn, krijg ik AAT-koffie; AAT stuift binnen om te telefoneren, een beetje op te scheppen met hun ruwheid die voor driekwart aanstellerij is, een sigaret mee te pikken en weer met het nodige of onnodige lawaai te vertrekken, AAT komt geld lenen om van een voorbij trekkende koopman een cadeautje te kopen voor de griet in Holland en zo gaat het door; 't is alles AAT wat de klok slaat, wanneer ik deze weken „thuis” ben.

Wat wonder dat de AAT een apart soldatenboekje krijgt. Waar de buurt van vol is, loopt de pen van over. Niet om er kwaad van te vertellen, hoor. Allemaal goeie jongens, gelijk trouwens alle militairen. Soms een beetje zwak en zelfs een beetje veel zwak; soms een beetje dom en zelf een beetje veel dom. En met die domheid en zwakheid paraderen sommigen alsof het flinkheid en echte mannelijkheid is; ze trekken een overall aan van onverschilligheid en brandie maar voor wie goed kijkt, komt de zwakheid en domheid door de scheuren kijken.

Over scheuren gesproken: daar houdt de AAT van; niet in de kleren, maar over de weg en in bochten. Ze „gooien 'm in z'n twee” en scheuren door de bocht of het niks is. Meestal is het ook niks, maar soms is het raak en dan kunnen ze in hospitaal of gevangenis er over piekeren, dat het net niet ging, terwijl ze gemeend hadden, dat het nog net ging. Domheid en zwakheid, maar allemaal goeie jongens, hoor.

Nou ja, sommigen hebben hun persoonlijke opvatting van „recht door zee” gaan. Bij gebrek aan zee houden ze steeds het midden van de weg, ook al rijden ze niet in colonne. Alles wat minder zwaar is dan hun drietonner, moet zijn heil op de wegberm zoeken. Jeeps en luxe-wagens zien ze helemaal niet staan, of liever: rijden. Tenzij ze op het laatste ogenblik wat balken of sterren zien glinsteren, of ergens een witte helm in de buurt is. Dan wijken ze behoorlijk uit, maar anders houden ze het midden, wat in dit geval niet het juiste midden is. Domheid en zwakheid van die sommigen; ze vergeten dat tucht en zelfbeheersing meer waard en minder gevaarlijk zijn dan de bewonderende blikken van een paar zogenaamde kameraden. Maar allemaal goeie jongens, hoor. Nou ja, de „wapenbroeders” heeft een tijd geleden een bibliotheekje open gedaan over de AAT. 't Kwam er op neer dat, ja, hoe zal ik het zeggen, dat onder de A (f) en A (aanvoer) T. (troepen) er nogal waren, die bijzonder werk maak-

ten van de aanvoer en dat met één-richting-verkeer, n.l. in hun eigen richting. Voor zover die beschuldiging waarheid bevatte, was het ook alweer geen slechtheid, maar domheid en zwakheid. Ze hadden misschien wel eens het spreekwoord gehoord: de gelegenheid maakt de dief en ze hebben er aan toegevoegd: stil laten maken. Fout natuurlijk, maar of daarmee de hele AAT schuldiger was dan anderen? Wie zonder zonde is, na in de gelegenheid daartoe geweest te zijn, werpe de eerste steen.

Ik houd van de AAT; zo dikwijls zag ik de AAT ers hun werk doen in allerberoerdste omstandigheden, langs erbarmelijke en linke wegen, met ellendig materiaal. Maar ze deden hun werk, omdat het moest en de kameraden het nodig hadden. Ieder mens moet eigenlijk AAT-er zijn; ondanks alle moeilijkheden, maar dan zonder de boven gesignaleerde fouten, van zichzelf en anderen het kwaad af- en het goed aanvoeren. Proberen, mannen?

H. Helmer, CsrR. maj. aalm.
Soendaweg 1 BATAVIA.

Lezers schrijven ons:

M'n beste R.L.M.

Natuurlijk mag je iets opmerken. Ik vind het zelfs uitermate verheugend dat er eindelijk eens een reactie komt: het is een bewijs van aandacht, belangstelling en tevens van ondernemingslust. Ik houd er van af en toe een knuppel in 't hoenderhok te gooien. Nu ter zake.

Er is nauwelijks een cultureel en wijsgerig probleem te bedenken dat de geesten zo zeer bezig houdt als het humanisme. Over geen begrip heerst zoveel verwarring en onzekerheid. Sommigen beschouwen 't humanisme als een tegenhanger van het Christendom, men is dus ófwel Christelijk ófwel humanist. Wanneer je in de laatste zin vraagt of het Christelijk besef van goed en kwaad ook niet bij de humanisten bekend zou zijn, schijn je deze opvatting te delen.

Anderen zien het humanisme als een algemene richting, onafhankelijk van enige stroming. Want een hu-

manist kan ook volgens jou „even-goed vrijzinnig, hervormd zijn of liberaal of puur-links of wat ook”. Dus ook Katholiek? Inderdaad, zelf ben ik een even enthousiast humanist als je zelf. Christendom en humanisme sluiten elkaar geenszins uit, integendeel, zij veronderstellen elkaar.

Het is me dus niet duidelijk wat je precies wilt. Toch natuur-humanist zijn? Maar dan kom ik weer in botsing met een andere zin in je artikel waarin je zegt de principieel-humanisten te zoeken juist buiten de 30 á 40% ongodsdienstigen. Dus bij de godsdienstigen-dus bij de Christenen. Je ziet wel dat je zelf aan de verwarring rond dit begrip niet bent ontsnapt.

Daar de meeste uitlatingen in je artikel in deze richting neigen, zullen we 't dan maar hier op houden. Dus jij bent humanist en ik ben humanist. Wanneer ik dan de uitdrukking halfzacht-humanistisch gebruik, dan houdt dit geenszins in een veroordeling of gebrek aan waardering voor 't humanisme. Want ik zou mezelf veroordelen. Maar alleen verwerp ik daarmee een richting, die ongezonder humaan wil zijn, die 'n caricatuur oplevert van 't humanisme, een mentaliteit die niet volbloed humanist is, maar humanistisch en dit nog wel halfzacht.

Zo zou ik met evenveel succes en genoegen de uitdrukking kunnen gebruiken „halfzacht Christelijk,” en het zij verre van mij daarmee te beweren dat het Christendom halfzacht is. Maar ik wil juist zeggen= datgene wat er uiterlijk op lijkt, maar in wezen een caricatuur er van is=een Christendom b.v. dat niet beleefd en niet doorleefd is.

Je moet me echter niet euvel duiden wanneer ik in 't Christendom de veiligste weg zie tot het echte humanisme. Maar dit is een onmetelijk studie terrein. Ik raad je aan eens te lezen het boek „Mens en humanisme” van L.J.M. Feber. Het is te lenen bij de mooie maar helaas zowenig benutte bibliotheek van de dienst vorming. Een dependance van deze bibliotheek bevindt zich in de Julianaclub.

Je droefheid dat ik me op politiek terrein zou begeven is wel totaal ongegrond. De politiek kan me maar matig boeien. Ik vind 't een misselijk gedoe. Wat mij alleen interesseert is de vraag of de heren politici enig begrip bezitten voor onze jongens in Indonesië, voor hun prestatie's, hun offers, hun inspanningen, hun zweet, hun bloed en hun tranen. En wanneer een politicus van welke richting ook, tenzij hij communist is-blijk geeft dit niet te beseffen, wanneer hij door ontactische bemerkingen beledigend wordt door de goede wil en rechtvaardigheid van onze jongens in twijfel te trekken (hij moest er zelf maar eens midden inzitten), wanneer hij door onoordeelkundige opmerkingen het moreel van onze jongens benadeelt, dan krijgt hij met mij te doen. Want alleen de overtuiging dat wij hier zijn voor een goede zaak en het recht hebben hier op te treden, desnoods met straffe hand, kan ons de kracht geven onze moeilijke taak te volbrengen.

De door mij gelaakte opmerkingen benadelen het moreel van onze jongens en als terugslag tevens hun moraal.

En in zoverre heb ik er wel degelijk iets mede te maken.

G. Wentholt.
maj. terr. aalm.

Vaar vrijheid en recht

In de periode van 13 tot en met 19 Februari 1949 zijn ondervolgende militairen gesneuveld:

Soldaat	W. v. d. Spoel	230916043
Opp. Wmr.	H. J. Schreuders	251114114
Sergeant	A. J. Hoeboer	220210005
Soldaat	A. W. Gijzen	260710054
Soldaat	L. A. Wijsbeek	270922114
Korporaal	H. G. Wijnands	230223007
Soldaat	L. Koning	270717172
Sergeant	D. Hiemstra	251219062
Sold. 1e. kl.	K. W. v. d. Berg	250416117
Sold. 1e. kl.	Th. Claessens	250814176
Sold. 1e. kl.	J. J. v. Leuken	260525059
Sold. 1e. kl.	H. Dekker	250227084
Korporaal	G. v. Zwieten	240130003
Huz. 1e. kl.	A. T. G. Haring	250421065
Korporaal	J. Frans	240207000
Sold. 1e. kl.	J. Bosmann	260317141
Mar. 1e. kl.	W. J. Hendriks	250407168
Soldaat	A. A. Vonk	261026164
Soldaat	J. M. Versteeg	271031192
Sergeant	J. Avontuur	270630003
Soldaat	H. J. J. v. Dijk	280315670
Soldaat	B. J. Wassink	250808202
Soldaat	M. S. M. v. d. Linden	280412246
Sold. 1e. kl.	D. Scheer	250216140
Sold. 1e. kl.	R. H. v. Daal	270923098
Sold. 1e. kl.	J. A. de Kuyser	270124065
Soldaat	M. J. Zuurhout	270308064
Sold. 1e. kl.	N. Kok	261206036
Soldaat	J. W. Hofstede	250408100
Soldaat	W. F. Dernison	281203424
Soldaat	H. Kroes	281208032
Snd. sld. tkl. inf.	Adoel bin Hamid	K 74715798
Snd. sld. tkl. inf.	Moesad	K 54713808
Boeg. sld. tkl. inf.	S. Batjo	K 11468997
Amb. sld. tkl. inf.	E. Lengamkwasirai	K 24822622
Amb. sld. tkl. inf.	J. Loeroesmanat	K 114721189
Amb. sld. tkl. inf.	A. Pessireron	K 124616305
Amb. sld. tkl. inf.	L. Sahusilawane	K 24711247
Tim. sld. tkl. inf.	E. Noach	K 114721444
Mad. sld. tkl. inf.	Diso	K 24716446
Amb. sld. tkl. inf.	S. Hatumena	34209
Man. sld. tkl. inf.	A. Koroh	28555
Man. sld. tkl. inf.	B. M. Tingon	26735
Jav. sld. tkl. inf.	Parman	K 14821776
Eur. sgt. vew.	D. J. Udink	91865
Man. sld. tkl. inf.	E. Moesa	K 104719498
Man. sld. tkl. inf.	J. H. Walukow	K 114719572
Res. elt. inf.	R. W. V. Rhemrev	
Eur. kpl. gi.	I. C. van Bilderbeek	212015000
Snd. sld. tkl. inf.	Apri	K 14710098
Snd. sld. tkl. inf.	Aris	K 11467090
Chin. sld. tkl. inf.	Lim Tong Soen	K 5461646
Jav. sld. tkl. inf.	Moedjiman	37949
Tim. sld. tkl. inf.	L. S. Paser	K 34823020
Man. sld. tkl. inf.	P. Runtulalo	K 24710184
Man. sld. tkl. inf.	B. Sindin	K 34711739

Amusementsbombardement

IN AMERIKA.

ER begint weer iets in te zitten om de avond thuis door te brengen, als men de Amerikaanse kranten geloven mag, die langzamerhand tamelijk opgewonden verhalen beginnen te publiceren over de fortuinen die deze thuiszitters in de schoot kunnen vallen tijdens hun thuiszitten. De 65-jarige weduwe, mevr. Cleo Weston, heeft er in zes weken tijds namelijk een auto, een volledige keukenuitrusting, twee vacantiereizen en een huis, alsmede land om het op neer te zetten mee gewonnen. Die thuiszitters zitten te wachten op een telefoontje. Het telefoontje is afkomstig van een radio-studio en de man die de thuiszitter opbelt stelt een vraag. Als het antwoord goed is — en de radio-luisteraars die naar de uitzending van de studio dat de vraag stelt zitten te luisteren kunnen dat controleren — krijgt de thuiszittende raadsehef of niet onmiddellijk te horen welke prijzen hij of zij met het antwoord heeft gewonnen, en die prijzen zijn niet gering. Het loont inderdaad de moeite om er eens een avondje voor thuis te blijven. En dat is natuurlijk de zaak: verkeert men eenmaal in die verwachting van dat telefoontje, dan wordt het een gok om avond aan avond te blijven zitten, want stel dat je net even weg bent als het gelukbrengende telefoontje komt..... die gedachte is niet te verdragen. Voor 20.000 dollar prijzen gaan er iedere maand zeker!

In de studio gaat het zo toe: A. grijpt uit een kast vol telefoonboeken er een; B. prikt een pagina; C. wijst de kolom aan; D. een naam. De betrokkene wordt opgebeld en moet dus spoorwegs antwoorden op een vraag — in het genre van de hersengymnastiek vragen. Is het antwoord goed dan komt de prijs. Was de vraag moeilijk dan bedraagt die prijs soms wel enige duizenden dollars.

Het is de nieuwe methode van de Amerikaanse stations om de luisteraars aan het toestel te houden, want ook voor degenen die niet worden opgebeld, zit er spanning in dit spelletje.

Herrie

Voor de filmaatschappijen en bioscopen is het een nieuwe nachtmerrie. Eerst de televisie en nu dit weer, en het houdt de mensen maar uit de bioscopen. Zowel in Amerika als in Engeland zijn al vergaderingen geweest van bioscoopmensen en televisiedeskundigen over de gevolgen van televisie op bioscoopbezoek en over de mogelijkheden van samenwerking. Tot enigerlei eenstemmigheid is men niet kunnen komen. Zelfs de conclusies van de deskundigen omtrent de binding die televisie de mens aan zijn huis geeft, zijn niet eensluidend. Sommigen menen dat met zo'n televisietoestel in de huiskamer, niemand meer behoefte heeft om 's avond de straat op te gaan; anderen zijn daarentegen van mening dat televisie een deel van het gezin in ieder geval de straat op zal jagen. Zij zeggen dat de televisie in een gewoon gezin nogal wat aanleiding geeft om met de deuren te gaan slaan, want wanneer de ene helft naar een bepaald programma wil zitten kijken, terwijl de andere helft of een ander programma ambiëert, of bijvoorbeeld eens een gesprek wil voeren — wat toch ook altijd nog tot de mogelijkheden van het gezinsleven schijnt te behoren — dan heeft een van de partijen het onderpit te delven en die partij stormt dan briesend de straat op. Volgens deze leer, zou dus de televisie de bioscoop géén schade toebrengen.

Maar gerust is niemand in het filmbedrijf er op en de bioscoop zint dus op verweer. In het geval van die thuiszitters om der wille van de raadsehefs en de prijzen heeft zij er nu al wat op gevonden. Men zou, zo redeneert men heel wel films kunnen maken die ergens een kleine fout in het verhaal of in de logica, of in het décor of in de atmosfeer bevatten. Als de mensen dan zo graag raadsehefs opgegeven krijgen, dan kan het op die manier ook. Men kan dan voor diegene uit het publiek die aan weet te geven waar de fout zit, ook hoge prijzen beschikbaar stellen. En inderdaad liggen de mogelijkheden hier voor het

grijpen. Laurence Olivier zou in een nieuwe verfilming van Hamlet bijvoorbeeld wel eens met Ophella kunnen trouwen, de scène met de doodgravers vervangen door een bruiloft en het publiek naar de fout kunnen laten zoeken.

Profijt

Op zichzelf kan die vechtpartij tussen de radiomensen en de filmmensen natuurlijk een zo interessant schouwspel worden met zoveel geldprijzen, dat ze er allebei wel bij varen. Het wordt dan in één familie maar een kwestie van werkverdeling wie er op een avond thuis moet blijven en wie er naar de bioscoop moet. Daar kunnen de televisiemensen dan weer kwaad bij worden en ontvangers construeren met twee schermen zodat zo lang er nog slechts twee partijen in één gezin zijn, beide partijen hun zin kunnen krijgen. De televisie kan dan verder alles combineren en op allebei de schermen raadsehefs geven en fouten in het beeld. Voor de bioscoop wordt het dan weer moeilijk om daar een antwoord op te vinden. Het eenvoudigste zal op de duur zeker worden, dat de bioscoopbezoekers gewoon een vrij hoog bedrag ontvangen aan de cassa, geen films zien en de hele avond ongestoord en rustig in makkelijke stoelen mogen slapen of op andere manier tot zich zelf mogen komen. Dat zou iets zijn waar radio noch televisie ooit tegen op zullen kunnen; tenzij door zichzelf gewoon af te schaffen...

(de Groene).

Vraag en aanbod

Het verzoekplatenprogramma „vraag en aanbod” van 31 Maart a.s. bevat de volgende verzoekjes:

voor soldaat I. Lares, 35ste cie AAT te Siantar, op verzoek van mevrouw Lares-Kohler te Leiden,

voor soldaat K. Kuyer, 31ste B hospitaal Medan, op verzoek van J. Kuyer uit Dedemsvaart,

voor soldaat Nico Hasert, 7e afd. art. Siantar, op verzoek van vrouw en kinderen uit Haarlem,

voor korporaal C.J. Vreezen, 6e hupva, staf, veldpost Medan, op verzoek van zijn familie te Rotterdam.

voor tenku I.J. Hassim p/a PBA, Tebing Tingi, „Clair de la lune”, op eigen verzoek.

voor korporaal G.J. Pieters, 2e cie 3—15 RI T. Poera, op verzoek van zijn verloofde Mary v. Keulen uit Tilburg.

voor mej. Emy Anthonij in Doloksinumbah, op verzoek van een stille aanbieder.

voor zuster G. Pals en zuster A. v. Leusden, mil hospitaal, Boelweg, op verzoek van soldaat M. v. Rijkswijk a/b van de „Grote Beer.”

FILM - FANTASIE

De RIJDENDE FILMKRANT wordt vertoond in een voor dat doel gebouwde grote wagen met zestig plaatsen. Zij zal binnenkort in gebruik worden genomen en voorstellingen geven te Rotterdam, Schiedam, Vlaardingen, Gouda en Alphen aan de Rijn. Doel der stichting „Filmkrant Nederland” is: toepassing van de film bij de culturele volksverheffing. Het programma — in paginavorm, vandaar de naam filmkrant — zal bestaan uit: journaals, tekenfilms, advertenties en culturele filmpjes. Dat men bij dit werk zijn toevlucht moet nemen tot speciale wagens, bewijst wel hoe weinig de vercommercialiseerde bioscopen bereid zijn tot

de culturele volksverheffing mede te werken.

A TALE OF FIVE CITIES is de naam van de nieuwe film welke wordt vervaardigd door vijf vooraanstaande regisseurs en die elk hun eigen stad en sfeer zullen behandelen. De film zal in Parijs, Berlijn, Rome, Boedapest en Londen worden opgenomen. De hoofdpersoon is echter een Amerikaan.

GRETA GARBO'S laatste film was „two-faced women”, opgenomen in 1941. Er gaan geruchten over een nieuwe film, waarin zij zal optreden. Deze film zou dan het leven van George Sand tot onderwerp hebben.

Radio-Medan brengt:

Zondag 27 Maart: 07.00 opening en nieuwsberichten uit Batavia; 07.10 Zondagmorgen zonder zorgen; 07.00 zang van kleine ensembles; 08.00 programma parade; 08.15 het orkest van Peter Yorke; **08.30 Zondagochtendconcert** met een ouverture van Mendelssohn en een symphonie van Beethoven; 09.15 religieuze muziek; 09.30 kerkdienst; 10.45 sluiting.

12.00 opening en nieuwsberichten; 12.15 lunchmuziek; 13.00 discovariëteiten; 13.30 „tot besluit wat lichte muziek”; 14.00 sluiting;

19.30 Hollandse en Zuid-Afrikaanse liedjes; 20.00 een woord van hart tot hart; **20.45 Paul Whiteman's** orkest speelt symphonische jazzmuziek; 20.30 zang- en dansplaatjes; **21.10 sportpraatje** van kapt. de Lange met het sportnieuws; 21.20 klassiek Zondagavondconcert; 22.30 sluiting.
Het is u natuurlijk bekend dat in

in de week van 27 Maart tot en met 2 April, op de 41.6 en de 60,85 meter band :

dit programmaoverzicht voor de werkdagen alleen de gegevens over de avonduitzending voorkomen en dat u evengoed prettige programma's te horen krijgt tussen 06.30 en 08.00 en tussen 12.00 — 14.00.

Maandag 28 Maart: 19.30 „in onze disco-grabbelton vonden we wat oude platen”; 20.00 „Wist u dat?”; **20.15 swing-session**, stoelen aan de kant, swingers op de plank; 20.45 tot aan het nieuws volgt Lammy van de Hout; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 vierde gedeelte van de lijdensmeditatie van L. v. Beethoven; 21.45 sonate in a major met Pau Casals (cello) en O. Schulhaf (piano); 22.30 sluiting.

Dinsdag 29 Maart: 19.30 het orkest van Bandi Balogh; 20.00 causerie; 20.15 het orkest van van de week: Eddie Brunner; 20.45 Peter Duwson zingt Engel-

se liederen; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 **Bonte Dinsdagavondtrein**; 22.30 sluiting.

Woensdag 30 Maart 19.30 ziekenhalffuurtje voor de Ned. militairen; 20.00 „Sumatra serenade” het speciale programma deze keer verzorgd door **Flaming Baird**; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 „nu een gevarieerd programma van amusement”; 21.40 van en door de strijdkrachten; 22.00 vioolrecital; 22.30 sluiting. **Donderdag 31 Maart:** 19.30 verzoekplaten programma „vraag en aanbod” 20.00 causerie dienst voor legercontacten; 20.15 **her-senontspanning**; 20.45 het orkest van Paul Fehnlhet; 21.00 nieuws uit Batavia; **21.15 studio uitzending** van het dans-orkest „the blue stars”; 22.00 Holland-

se liedjes; 22.15 marsmuziek; 22.30 sluiting;

Vrijdag 1 April; (geloof niet alles wat op deze dag wordt beweerd) 19.00 kinderhalffuurtje met tante Hill; 19.30 het **Millersextet**; 20.00 buitenlandseweek-overzicht; **20.15 „Bel Canto”** brengt u het gevarieerde opera programma; 20.45 vijftien minuten selecties; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 studio uitzending van het strijkje Mariëff; 22.00 amusementsmuziek met als thema „de LIEFDE”; 22.30 sluiting;

Zaterdag 2 April: 't begint goed: 19.30 „kakebont”, variatie amusement in razend tempo; 20.00 ons kort verhaal; 20.15 de beentjes van de vloer, het programma voor alle dansliefhebbers; 20.45; we luisteren naar Bob Scholte; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 „negen heit de klok”, cabaret; 22.00 weekend serenade; 22.30 sluiting.

NEDERLAND - BELGIE 3-3

TROTS DRAAGT DE ORANJEPLOEG HET RECORD:
„ONGESLAGEN”

Zoals dat tot op heden steeds het geval is geweest, ontketende de interland wedstrijd Nederland-België, welke Zondag 13 Maart in het Olympisch Stadion te Amsterdam werd gehouden, een stormachtig enthousiasme onder de Nederlandse voetballiefhebbers.

Iedere keer als Nederland-België wordt gespeeld denken we onwillekeurig aan de zegetochten van het Nederlands elftal en aan de wat onsportieve, doch enthousiaste uitroepen: „Tien, tien, tien” en aan het „We gaan naar Rome”. Voor we daar waren, kregen we — achteraf gezien, gelukkig — de kous op de kop in Milaan, als om te laten voelen dat er een gezegde bestaat omtrent een bekende berenhuid en een ander over een niet minder bekende dam.

Natuurlijk zat onze sportverslaggever — voetbalenthousiast als hij is — met zijn neus boven op de radio en als het mogelijk was geweest was hij er bij spannende ogenblikken ingekropen, om toch maar niets van de wedstrijd te missen. Gelukkig hebben we dat kunnen verhinderen. We laten hem thans aan het woord voor zijn visie over deze spannende wedstrijd.

ZOALS thans wel voldoende bekend zal zijn hebben de Oranjemannen Zondag 13 Maart j.l. voor de achtste maal tegen de Rode Duivels gespeeld en door het gelijke spel, dat zij bevochten, behielden zij hun record: „ongeslagen”. Van de acht wedstrijden werden er drie door Nederland gewonnen, de vijf anderen bleven onbeslist.

De opstelling van beide ploegen had sinds de laatste wedstrijd van 11 November 1948 te Deurne een vrij grote wijziging ondergaan. Bij Nederland zagen we de debutanten Steenbergen, van Schijndel en Brandes. Onder de lat vonden we Kraak terug, terwijl de van zijn beenbreuk herstelde Moehring, weer de stoppersplaats bezette. Bij de Belgen zagen we o.a. Gillard als nieuweling op de linksback plaats.

Van de Nederlandse debutanten viel van Schijndel wel het meest op. Hij was een zeer goede steun voor de verdediging en ook zat hij goed achter de voorhoede aan. Steenbergen mag dan misschien iets zijn tegengevallen, doch hij heeft het, met Thirifayt, de snelle Belgische linksbuiten tegenover zich, ook niet gemakkelijk gehad. Brandes, die de gehele wedstrijd door de spil Carré als een blok aan het been had hangen, viel door zijn ietwat slome bewegingen tegen.

Vrijwel onmiddellijk na de aftrap, welke werd verricht door de Belgische minister-president, die zich in gezelschap van minister Drees en het gehele Nederlandse kabinet onder de 64.000 toeschouwers bevond, trokken de Belgen op het Nederlandse doel af.

Govard, die in goede positie stond, schoot echter hoog over. Weer zijn de Belgen voor de Oranje-veste en een gevaarlijk bal moet tot corner worden verwerkt. Lemberchts zet die corner goed voor het doel en hoog opspringend weet Mermans, de Belgische midvoor, het leer langs Kraak in het doel te koppen. Drie minuten zijn gespeeld als de Belgen met één nul leiden.

De technische meerderheid der Belgen doet zich reeds direct gevoelen, terwijl zij ook over meer schotvaardigheid beschikken dan in Deurne. Verscheidene malen komt het Nederlandse doel in gevaar. Ondanks de druk op ons doel ondernemen onze jongens gevaarlijke uitvallen. Het wil echter nog niet helemaal vlotten. Rijvers schijnt moeite te hebben er in te komen, waardoor ook Clavan bijna werkeloos blijft.

In de 22-ste minuut ontstaat een snelle

gevaarlijke aanval van de Belgen. Moehring, die al enkele malen de snelle Mermans van zich zag wegschieten, is deze nu weer kwijt en waar Kraak in vorige gevallen uitkomst wist te brengen, kan deze niet verhinderen, dat Mermans nu zijn kans goed benut en het leer hard langs Kraak inschiet. De stand is twee nul voor België en het lijkt wel of de negen duizend Belgen, die in het stadion aanwezig zijn, gek worden van vreugde.

Moedig valt de Nederlandse verdediging aan. Het gaat iets beter nu, doch steeds weet de uitstekende Belgische verdediging het gevaar te keren. Carré schijnt een onoverkomenlijke hinderpaal te zijn voor Brandes. Eenmaal ontstaat een schitterende kans uit een voorzet van Clavan. Als Lenstra zal inkoppen krijgt hij echter de bal midden in het gezicht.

Ondanks de betere aanvallen komt het niet meer tot scoren en zo gaat de rust in met een twee nul voorsprong voor België.

Reeds in de eerste seconden van de tweede helft krijgt de kleine Kees Rijvers een goede kans. Zijn schot wordt door de Belgische keeper Meert gestopt.

Aan de andere zijde is het de Belg Coppens die enkele malen weet door te breken. Als hij verscheidene keren de bal kwijt raakt, demonstreert hij daarbij minder faire praktijken, die joelende protesten van de toeschouwers uitlokken.

In de Nederlands voorhoede is het Wilkes die zich enkele malen aan alleenspel bezondigd, maar als hij ziet, dat het met Lenstra samen beter gaat, worden de aanvallen gevaarlijker en veelvuldiger. Ook de verdediging doet het nu beter. Toch moet Kraak echter nog verscheidene malen als „reddende engel” uitkomst brengen.

Nadat de zesde corner op het Nederlandse doel was genomen, belandt de bal plotseling bij Clavan. Een hard schot met de linker voet volgt en Meert heeft de grootste moeite met de bal. De bal stuit van hem af en onmiddellijk volgt een tweede schot van Clavan, nu met de rechtervoet genomen. Donderend is het gejuich als de bal in het net verdwijnt. De stand is 2-1.

Even later heerst een doodse stilte in het stadion als de Belg Lemberchts plotseling alleen voor het doel komt te staan. Als de weerlicht komt Kraak uit zijn goal en Lemberchts schiet tegen hem op.

Een orkaan van enthousiasme breekt los als in de vijftiende minuut van de tweede helft Brandes uit een „pass” van Clavan de bal in zijn bezit krijgt. Zwaar gehinderd door twee tegenstanders ziet hij toch nog kans de bal langs Meert in het doel te trappen. De stand is weer gelijk 2-2.

Vinnig zijn de Belgische aanvallen als antwoord op dit doelpunt. De Nederlandse achterhoede weet voorlopig deze aanvallen echter te bezweren. Kraak, die een uitstekende partij weggeeft, plukt als het ware de bal uit de lucht als Lemberchts de zevende Belgische corner gevaarlijk voor het doel zet.

De Belgen hebben er blijkbaar alles opgezet de wedstrijd te winnen. Zij spelen met een élan, die de toeschouwers soms de adem doet inhouden. Kraak doet wonderen, doch onverwacht komt aan de andere zijde van het veld de verrassing.

Vier minuten voor het einde schiet Wilkes hard tegen Gillard aan. De bal komt terecht bij Lenstra, die het leer keihard in het doel knalt. Neder-

land leidt en oorverdovend is het gejuich. Nog enkele minuten zijn te spelen en iedereen rekent op een Nederlandse overwinning.

Het spel golft op en neer. Plots klinkt schel de bestraffende fluit van de scheidsrechter. Bij een Belgische aanval maakt Steenbergen hands in het strafschoopgebied. Onverbiddelijk wijst de scheidsrechter naar de stip.

Beangstigend is de stilte die heerst als Mermans zich achter de bal opstelt. Een doffe knal, laag schuift de bal langs Kraak in het net. Negen duizend Belgen juichen.

Het is weer gelijk. En daar blijft het dan bij, want voor er nog wordt afgetrapt fluit scheidsrechter Nielson voor de laatste maal. De wedstrijd Nederland-België is ten einde. Voor de tweede maal in één jaar ziet een technisch betere Belgische ploeg zich de overwinning door het laaiende enthousiasme van hun tegenstanders ontglippen.

COMPETITIESTANDEN t/m 13 MAART 1949.

1e Klasse.

Sahata	2	2	—	—	4	4	—	2
Deli Mij.	2	1	—	1	2	9	—	2*
ML	2	1	—	1	2	8	—	4*
Medan Poetra	3	2	—	1	2	8	—	9*
LTD	3	1	—	2	2	3	—	6
Chung Hua	2	1	—	1	—	2	—	7*
Victoria	2	—	—	2	—	0	—	4

2e Klasse A.

Unie	5	5	—	—	10	16	—	3
AAT	5	3	2	—	8	12	—	4
Behos	4	2	1	1	5	8	—	5
Sub Comp.	4	2	1	1	5	8	—	7
VMMA	4	2	—	2	4	10	—	12
LTD II.	4	1	—	3	2	3	—	6
Terco	5	1	—	4	2	8	—	17
ML II.	3	—	1	2	1	3	—	6
PI Genie	4	—	1	3	1	4	—	9

2e Klasse B.

Victoria II.	5	5	—	—	10	25	—	3
Med. Poetra II.	4	3	1	—	7	23	—	3
ML III.	4	2	1	1	5	9	—	9
Sahata II.	4	2	—	2	4	10	—	13
MP	5	1	1	3	3	10	—	14
8e Genie VC	3	1	—	2	2	5	—	8
Deli Mij. II.	3	—	1	2	1	2	—	14
LTD III	4	—	—	4	—	2	—	22

Toelichting op competitiestand der 1e klasse O.S.V.B.

In verband met het niet uitspelen van een wedstrijd door verlaten van het veld door Chung Hua I. en Medan Poetra I. worden deze verenigingen volgens art. 89 van het H.R. beboet met F. 50.— en tevens 2 winstpunten in mindering gebracht, terwijl de score van de tegenpartijen verhoogd worden met 5 doelpunten. De door de het veld verlatende partijen gemaakte doelpunten worden geannuleerd.

De resp. uitslagen zijn dus als volgt:
ML I — Chung Hua I 7-0
Med. Poetra I. — Deli Mij. 0-8